

Joseph Kassar tilldelas Essingepriset 2021

Den 1 oktober har Joseph Kassar i fantastiska 40 år klippt oss Essingebor i sin salong på Badstrandsvägen 29 på Stora Essingen. Kanske har ingen annan affärsidkare varit våra öar trogen under så lång tid. Joseph har också kämpat vidare under coronapandemin då vi andra stannat hemma och låtit håret växa vilt. Joseph är därtill en riktig glädjespridare och centralfigur för alla affärsidkare på ön.

Joseph är en mycket värdig vinnare av Essingepriset som delas ut av Essingeöarnas Hembygdsförening för att uttrycka uppskattning och uppmärksamma person/-er som gjort särskilt förtjänstfulla insatser för att bevara och utveckla Essingeöarnas särprägel och kulturella och fysiska miljö i vid mening. Priset består av ett diplom och 1000 kronor.

Foto: Claes-Göran Borg

Joseph Kassar berättar sin historia för Hembygdsföreningens ordförande Claes-Göran Borg:

”Jag är född 1952 och levde mina första år i staden (Al-)Qamishly på gränsen till Turkiet i nordöstra Syrien ca 40 mil öster om Aleppo.

Mina föräldrar flyttade till Beirut i Libanon 1963. Den 15 april 1975 bryter inbördeskriget i Libanon ut. Jag har utbildat mig till frisör och arrenderar en frisersalong i Dhour Shweir, en förort till Beirut

Förhållandena i Beirut blir allt sämre och i mars 76 lämnar jag Libanon tillsammans med två kamrater. Att det blev Sverige berodde dels på att kamraterna hört att Sverige tog emot flyktingar från Libanon, dels på att MEA & SAS hade samarbete och just då som enda europeiskt flygbolag flög till Beirut. Jag kom till Stockholm via Köpenhamn den 27 mars 1976.(24 år gammal) Redan samma vecka satt jag på

skolbänken och började lära mig svenska. Två månader senare beslutade regeringen att 1500 personer som kom från just Libanon fick uppehålls- och arbetsstillstånd. Då var glädjen stor och jag kunde börja planera mitt liv här i Sverige.

Det var viktigt för mig att snabbt lära mig svenska, så jag gick i skola på förmiddagarna och diskade på Flamingo hotel i Solna mellan 15 och midnatt. Sedan fick jag jobb på ”Bonniers Samdistribution” som distribuerade böcker från Bonnierförlagen och Norstedts. Där fick man köpa böcker billigt vilket snabbade upp svenskinläringen.

Men naturligtvis ville jag utöva det yrke jag utbildat mig till och snabbt fick jag frisörsjobb först i Hagsätra och sedan i Kista Centrum. Men drömmen var en egen salong och för det behövdes pengar. Så jag levde billigt och sparade 1 000 kr/månad i ett år och kunde då låna tre gånger så mycket från PK-banken.

Egentligen hoppades jag på att kunna åka tillbaka men inbördeskriget i Libanon blev långvarigt (15 år) så jag blev kvar i Sverige och efter några år kom även mina föräldrar och två bröder hit.

Så såg jag 1981 en annons i DN. Mona Bergman som haft salongen på Badstrandsvägen 29 men två år tidigare öppnat en lyxigare salong på Östermalm, sålde och jag slog till och öppnade Salong Kassar 1 oktober 1981. Salongen hade legat nere under två år, det fanns inga stamkunder att överta så de första åren blev tuffa. Det tog några år att få upp en bra, trogen kundkrets. Men det har jag verkligen fått med tiden. Många som flyttat från ön fortsätter att komma från hela Storstockholm och så långt som från Sigtuna/Skokloster, Linköping ...

Mona Bergman kom tillbaka ett år senare och ville köpa tillbaka Salongen eftersom hennes på Östermalm gick i konkurs, men jag hade redan en bra kundkrets och ville inte sälja.”

Joseph har blivit sin Salong Kassar och Stora Essingen trogen i fyrtio år – sannolikt mycket längre än någon annan affärsidkare på öarna. Det är kanske självklart att Joseph har trivts här och fått många vänner. Och vi är många som känner Joseph som en stor Essingevän som alltid är med och stöttar ögemensamma aktiviteter. Joseph är 69 + nu och fortsätter jobba så länge han är frisk och har ork. Dessutom trivs han jättebra precis som från allra första dagen här på ön! 1 oktober 1981.

/Claes-Göran Borg